

[Min. for Industri, Handel og Søfart.] Folketinget angaaende Lovforslaget nedsatte Udvalg et Forslag, som tog Sigte paa en Ordning af Sagen gennem Oprettelsen af en ny Bank med en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. Til dette Forslag forelaa der Tilslutning saavel fra Nationalbanken som fra Landmandsbankens Direktion, ligesom ogsaa et overvejende Flertal indenfor Landmandsbankens Bankraad kunde tiltræde det paagældende Forslag. Indenfor Folketingsudvalget var der imidlertid overvejende Stemning for at søge den ønskelige Afvikling af Statsgarantien naaet gennem en direkte Fortsættelse af Landmandsbankens Virksomhed, og Regeringen har derfor, idet det maa erkendes, at man ogsaa ad den Vej kan forberede og paabegynde en Afvikling af Statsgarantien, deltaget i Arbejdet for at naa til en Ordning og til en anden Affattelse af Lovforslaget, der kunde samle saa stor Tilslutning som muligt fra Rigsdagens Medlemmer. Resultatet af de i Folketingsudvalget med dette Maal for Øje førte Forhandlinger er blevet, at 13 af Udvalgets 15 Medlemmer har kunnet tiltræde Lovforslaget, som det nu foreligger, og at Lovforslaget har kunnet forelade Folketinget og oversendes til dette høje Ting med Tilslutning fra 107 Medlemmer.

Lovforslaget i dets foreliggende Form tager Sigte paa at skabe et saadant Grundlag for en Fortsættelse af Landmandsbankens Virksomhed, at den nugældende Statsgaranti gradvis afvikles, og at Bankens Stilling i det hele ved Udløbet af Garanti-perioden 1. April 1932 kan være en saadan, at Statsgarantiens Bortfald paa det nævnte Tidspunkt kan anses for sikret. At dette er naaet gennem Lovforslaget, er ikke alene min bestemte Opfattelse og Opfattelsen hos Flertallet af Folketingsudvalget paa Grundlag af det omfattende Materiale til Bedømmelse af Forholdene, der har staaet til Raadighed, men denne Opfattelse er ogsaa blevet bestyrket gennem Udtalelser af Landmandsbankens Direktion og Bankraad, der bestemt har tilkendegivet, at det paa det foreslaaede Grundlag vil være muligt at lade Statsgarantien falde bort den 1. April 1932.

I Lovforslagets § 1 foreskrives det, at „den af Staten, Nationalbanken, Det Østasiatiske Kompagni og Det store nordiske Telegrafskab i Henhold til Lov Nr. 411 af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank tilvejebragte Præference-

Aktiekapital 70 Mill. Kr. samt den til 10 Mill. Kr. nedskrevne ordinære Aktiekapital afskrives, og samtidig overgaar Ejendomsretten med Hensyn til Banken til Staten som ufyldstgjort Kreditor for det konstaterede Underskud, som Staten ifølge Statsgarantien dækker.“

Af Hensyn til den nye Kapital, der tænkes indskudt til Dækning af Underskuddet og Dannelse af ny Aktiekapital som Basis for Bankens Fortsættelse efter Statsgarantiens Bortfald, vil det være nødvendigt, at den tabte Kapital saaledes afskrives.

For at tilvejebringe Balance paa Landmandsbankens Regnskab, saaledes som det er nødvendigt, for at dette kan fremtræde paa tillidvækkende Maade ligesom andre Bankers Regnskaber, foreslaas det i § 2, at det pr. 31. December 1927 opgjorte Statusunderskud skal stilles til Bankens Raadighed af Staten. Beløbet stilles til Raadighed efter Bankens Behov, kontant eller i Statsgældsbeviser, der forrentes med 5 pCt. p. a. Det har herved været Tanken, at Banken skulde have tilført en saa stor kontant Kapital, som den har Brug for til Dækning af udenlandske Kreditter, Gæld til Nationalbanken og Staten o. s. v. og til Etablering af en passende likvid Beholdning. Øjeblikkelig Tilførsel af kontante Midler i større Omfang end nødvendigt vil kunne virke uheldigt saavel for Banken selv som for Erhvervslivet og i Særdeleshed for de øvrige Banker. Den Del af det tilstedeværende Statusunderskud paa ca. 136 Mill. Kr., der efter Lovforslaget foreløbig dækkes gennem Statsgældsbeviser, tænkes stillet til Raadighed efter en under Hensyn til Statsgældsbevisernes Forrentning og Løbetid beregnet Kurs, og saaledes at Statsgældsbeviserne forrentes fra Nyordningens Ikrafttræden.

Som man ved, foreligger der mellem Bankens egen Statusopgørelse og den af det nedsatte Tomandsudvalg foretagne Opgørelse en Forskel paa ca. 34 Mill. Kr., en Forskel, for hvilken der er gjort nærmere Rede overfor det nedsatte Folketingsudvalg. For paa Forhaand at imødegaa og udelukke Angreb paa Bankens Soliditet som Følge af denne Uoverensstemmelse mellem de foreliggende Opgørelser foreslaas det i § 2, 3die Stykke, at der i Bankens Reservefond indskydes en Statsforskrivning paa 34 Mill. Kr. Denne Statsforskrivning tænkes hverken forrentet fra Statens eller fra Bankens Side, men nedskrives med de aarlig til Reservefonden henlagte Beløb. Ved tredje Behandling af Lovforslaget i Folketinget blev der foretaget en Ændring